

Draadloos Groningen versus Europa

Gemeente (Draadloos) Groningen gaat recht en redeloos tegen de Europese trend in en gedraagt zich als politieke autist met een totale minachting voor het inherente mensenrechten- / gezondheidsvraagstuk bij dit project.

Stichting Draadloos Groningen (onder toezicht van burgemeesters Wallage (toen) / Peter Rehwinkel (nu)), GGD en Antennebureau politiseren doelbewust hun info inzake de Europese discussie rond stralingsrisico's.

Er wordt enkel naar het koste wat kost doordrammen van dit project gekeken dat boven de grondwettelijke rechten van 187.000 Groningers wordt gesteld en ver boven de grondwettelijke verplichting van de gemeente voortdurend naar een gezonder leefklimaat te streven. Zelfs de door de WHO niet weg te poetsen significante leukemierisico's voor kinderen, die ook in de Europese stukken hieronder de revue passeren zijn in Groningen ondergeschikt aan het hobbyisme van een stel draadloosfreaks, die zelfs brainstormsessies moesten houden om het

project van enige legitimatie aan een even geforceerd als gekunsteld “maatschappelijk nut” te voorzien.

Er wordt niet naar de ethische dimensie gekeken, noch naar kennisdemocratische verplichtingen in dit stadium van het informatietijdperk in een traditioneel kritische universiteitsstad met gemiddeld veel inwoners met een academisch denkniveau. In tegendeel, de eendimensionale plaatvoor-de-kop-regentenpolitiek, typerend voor PvdA-bolwerk Groningen, wordt ondanks felle kritiek uit het recent verleden ook onder Rehwinkel, en ondanks zijn Oosterpoortrede met beloftes van respect voor burger en grondwet, doorgezet.

Ook (ons hier beperkende tot de onderstaande Euro-documenten) negeert de Draadloos Groningen-lobby (waartoe dus zelfs de als onafhankelijk bedoelde GGD behoort) de maximale plausibiliteit dat de duizenden wetenschappers achter de 2000 onafhankelijke onderzoeken die het BioInitiative Rapport evalueerde, als zeer degelijk bevonden door de EEA en bijna het hele Europese Parlement, een veel aannemelijkere betrouwbare bron van oriëntatie op stralingsrisico's vormen, dan Gezondheidsraadleden als Eric van Rongen (telecom-adviseur), Brussaard (telecom-adviseur), Zwamborn (moet nog steeds de outliers-fraude met Zwitsers onderzoek uitleggen alsook zijn onhoudbare dubbele houding als wetenschapper in de hele zaak) Zie de Sandalfon Factsheet 'Zwitsers onderzoek zwendel' en de felle uitval van Zwamborn naar Van Geel's mediamisleiding met het Zwitserse onderzoek.

Stichting Draadloos Groningen en de gemeente papagaaien verder de Gezondheidsraad na in een zielige poging het BioInitiative Report te demoniseren als 'onevenwichtig', 'geen goed beeld geven van de huidige stand van wetenschap etc. Zie onze Sandalfon Factsheet 'Blootstellingsnorm-leugens' om te lezen hoe dit echt zit en wat voor spelletje hier gespeeld wordt. Wallage is al tevergeefs het boek 'Onzichtbare risico's van het draadloze tijdperk' van Karel en Caroline van Huffelen gratis aangeboden waarin al wordt aangetoond hoe de Gezondheidsraad door opzettelijk stukken tekst uit het verband te rukken deze schijn proberen op te roepen. Wallage was niet geïnteresseerd en volhardde in de gangbare Groningse struisvogelpolitiek.

Mensen uit heel Nederland hebben via rechtsbureau BAWA een ontbindingsverzoek voor de slechts tien, voor het merendeel niet medisch opgeleide leden tellende Commissie Elektromagnetische Velden van de Gezondheidsraad bij de Tweede Kamer ingediend wegens deze ontoelaatbaar grove belangenverstrengeling die al lang bij de gemeente Groningen bekend is. Te downloaden vanaf onze site. Wallage was hiervan al op de hoogte voordat het miljoenencontract met Unwired Holdings werd

getekend, wat we met toen verzonden email kunnen bewijzen.

Bijzonder grof is dat zowel de gemeente, als Stichting Draadloos Groningen, als de GGD of het Antennebureau (een instituut van EZ met geen enkele bevoegdheid tot uitspraken over straling binnen een medisch kader) het over een onzinbegrip als 'de huidige normen' of 'de norm' hebben. Er zijn zeer beproefde realistische baubiologische normen, die binnen schadeclaimpreventiekader door de overheid worden gevreesd en genegeerd omdat ze én wetenschappelijk en vanuit epidemiologische veldobservaties wereldwijd ondersteund en bevestigd worden.

Er is verder helemaal geen wettelijke norm! Er is alleen een aan Nederland door de Europese Commissie voorgestelde vanuit een wetenschappelijk veiligheidsstandpunt 100% waardeloze, zuiver politiek/financieel/militaire ICNIRP-norm, die via schending van grondwetartikel 7 lid 1 met het Nationaal Antennebeleid van december 2000 via mediamanipulaties (door het NA zelf bevestigd) is opgedrongen aan de Nederlandse bevolking om vooral de uitrol van UMTS met aangekoppelde licentiemiljarden mogelijk te maken en die vervolgens de gezondheidszorg volledig heeft gepolitiseerd inzake stralingsrisico's. In een uitzending van Zembla over straling wordt bijvoorbeeld de echte reden voor het Antenneconvenant, een deal die de telecom met de overheid heeft gesloten om de snelle uitrol van UMTS-masten tegen bezorgde burgers te beschermen, onderstreept door oud KPN-topman P. Smits en oud-Telford topman R. van den Hoeven van Genderen. Zij vertellen in de uitzending gewoon recht voor de raap dat de telecom veel geld over had voor de licenties, maar dat de overheid er dan voor moest zorgen dat ze geen last kregen van verontruste burgers, die ook de GSM-masten al niet zagen zitten. Ook vertellen ze dat als de overheid de stralingsklachten toch serieus zou gaan nemen, dat de telecom dan 6 miljard aan licentiegelden zal teruggeisen. In deze uitzending wordt duidelijk dat de democratie in Nederland met het Antenneconvenant voorlopig definitief de nek om is gedraaid. We zijn als burgers, die lang toch redelijk konden vertrouwen op de erfenis van Montesquieu feitelijk helemaal terug bij af en dit is dan ook de reden dat we vanaf sandalfon.groningen.org een Grote Politieke Discussie opstarten omdat de misdragingen van politici naar burgers de spuigaten al meerdere jaren uitlopen en dit moet stoppen.

Terug naar de ICNIRP-norm: de ICNIRP-norm gaat nu de geschiedenis als een van de allergrootste cases van wetenschapsfraude ooit. Op onze website sandalfon.groningen.org wordt hierop uitgebreid ingegaan met de Sandalfon Factsheet 'Blootstellingsnorm-leugens'. Ook is het volledige meer dan 100 pagina's tellende rapport van Dr. Neil Cherry te downloaden die twee rechtszaken won van ICNIRM/WHO-wetenschapsfraudeur en ICNIRP-norm architect/strateeg Michael Repacholi die zich met name heeft ingezet voor het plaatsen van zendmasten bij scholen en kleuterschooltjes.

Tegen de Gezondheidsraad loopt te Assen verder ook nog een bestuursrechtelijke kwestie omdat de pro-straling-beweringen van deze club 180 graden tegenover die van de Wetenschapsraad voor de Regering staan (en de hele onafhankelijke wetenschap wereldwijd alsmede de verontrustende epidemiologische data waarover we nu ruim voldoende beschikken om altijd voor het voorzorgsbeginsel te kiezen).

De “voorlichting over risico’s” van Stichting Draadloos Groningen op haar website druist in tegen alle gezond verstand, plausibiliteit en wat, omdat het om de levens en toekomst van bijna 187.000 mensen gaat, verwacht mag worden van de Groningse bestuurlijke verantwoording. Wat Rehwinkel, de gemeenteraad, Stichting Draadloos Groningen en aanhang maar niet tot hun verstand willen laten doordringen is daarom het kortst samen te vatten met een citaat van **John De Almond**:

'Je weet dat je land ten dode is opgeschreven, wanneer je een onderscheid moet gaan maken tussen wat moreel en ethisch is, en wat legaal is'....

De tijd zal ons leren of dit onderscheid ooit potsierlijker, dommer, bruter, en zeker naar de rechten en toekomst van tienduizenden Groningse kinderen toe, obscener is gemaakt dan door de Draadloos Groningen-lobby. Er wordt opzettelijk gekozen voor een bewezen en zelfs op Jip en Janneke-niveau door te prikken fake-norm van een kindermishandelaar die onder grote druk van protesten uit Duitsland de WHO moest verlaten, terwijl bijvoorbeeld gemeente Salzburg en Parijs bewijzen dat het heel anders kan en dat dit helemaal niet ten koste gaat van de economie of de utilistische aspecten van telecommunicatie.

Alle uitgebreid van wetenschappelijke bijlages voorziene waarschuwingen die actiegroepen Stralingsvrij Kind, Stichting EHS, Sandalfon de gemeente en Stichting Draadloos Groningen heeft doen toekomen werden niet in dank af genomen en moedwillig genegeerd, met als toppunt van arrogantie het stug doordrammen van Draadloos Groningen ondanks de kennisname van Ulrich Warnkes onweerlegbare kwantenbewijs voor de schadelijkheid van straling en het calciumflux-bewijs, juist bij zwakke Wi-Fi velden van Goldsworthy, waar de gemeente eveneens niets tegenin kan brengen, terwijl ze in haar onwil om uit te zoeken met welke materie ze nu eigenlijk aan het rotzooien is, ook nog het "zwakke elektromagnetische veld van Wi-Fi" als geruststellend argument voor het Groningse publiek inzet. Stupidier kan het gewoon niet.

Let op!

Jegens de ICNIRP, fabrikant van de “huidige norm” waaraan hieronder in de propagandatekst van Stichting Draadloos Groningen verwezen wordt is gemeente Groningen, noch de GGD, de Gezondheidsraad, ZonMw, het RIVM, noch welke instantie in Nederland ook maar enige verantwoording verschuldigd. De ICNIRP is gewoon een private instelling zoals zovele. Let dus op de adder onder het gras wanneer de gemeente zegt ‘zich aan de norm te houden’ en daarmee haar bestuurlijke verantwoording en gezond verstand geheel onterecht van zich afschuift. Dit is een stuk doelbewuste misleiding van de burger. Jurisprudentie van rechtsbureau BAWA hierover is te vinden op www.stopumts.nl . Ook opmerkingen als ‘de gemeente kan niets doen omdat Wi-Fi is vrijgesteld vanwege de lage straling’ o.i.d. zijn leugens. Rehwinkel probeerde dit onlangs in een email aan schrijver dezes. Elke burgemeester kan in de krant mededelen dat hij op grond van zorgvuldige overweging voor het voorzorgsbeginsel kiest dat nu ook in Europese wetgeving is vastgelegd. Sommige gemeenten doen dit al in tegenstelling tot Groningen, waar de burger alleen goed lijkt te zijn voor het ophoesten van gemeentebelasting, het slikken van GGD-bulshit bij stralingsklachten en verder dood kan vallen.

Laatste opmerkingen betreffende Europa

Ten eerste mag hier niet mag ontbreken het attenderen op de hypocriete dubbele houding van gemeente Groningen naar Europa. Het is Europa voor en na als er subsidies kunnen worden losgepeuterd en Europa bestaat ineens niet meer als het om verbeteringen van mensenrechten gaat, die Groningen even niet zo goed uitkomen, wegens ernstig gezichtsverlies bij een kostbaar, privacyschendend, ongrondwettig, nutteloos flutproject, waarvoor zoals gezegd zelfs brainstormsessies moesten worden gehouden om er maar excuses voor te verzinnen, die an sich ook stuk voor stuk even debiel en belachelijk zijn. Vooral de koppeling politie aan een Mu-Fi waardoor je bij veel burgers serotonineverstoringen krijgt die weer geweld kunnen oproepen en de e-care van het UMCG, waarmee medicijngebruik kan worden bewaakt voor met de randvoorwaarde voor e-care kunstmatig veroorzaakte klachten. Alleen al de overlapping van een super Wi-Fi-veld met de al bestaande stralingsvervuiling kan tot levensgevaarlijke situaties leiden. Recent toonde onderzoeker Adang van de Katholieke Universiteit Van Leuven aan dat ratten die zich zowel in een GSM-veld als Wi-Fi-veld bevonden meteen twee keer zoveel tumoren kregen. Eveneens recent (zomer 2009) was in Duitsland een kankercluster in het nieuws exact midden in het overlappingsveld van twee zendmasten.

Ten tweede is het hele uitrollen van Draadloos Groningen ook economisch/financieel absurd en roekeloos te noemen gezien het feit dat de druk om scherpere stralingsnormen te hanteren in letterlijk alle Europese landen om ons heen, alleen maar groter wordt en met of zonder Sandalfon gemeente Groningen zichzelf straks tegenover steeds grotere en genantere problemen zal vinden. Er is al veel te veel correspondentie uitgewisseld verspreid over teveel mensen om ooit nog de eigen handen te kunnen witwassen met 'we wisten het niet en handelden te goeder trouw'. Nederland als geheel zal als meest stralingsvervuilde staat van Europa ook overstag moeten omdat er anders een te groot verschil in de frequentie van ernstige en dodelijke stralingsziekten optreedt met de buurlanden. Steeds maar de oorzaak verdoezelen terwijl ook de kindersterfte hier al hoger is dan in de rest van Europa heeft geen eindeloos verlengbare termijn en de stralingsleugens en -misdaden van de overheid en Gezondheidsraad zullen hoe dan ook door het publiek domein herkend gaan worden, met alle maatschappelijke chaos van dien.

citaat Tekst van website Draadloos Groningen betreffende Europa:

Naar aanleiding van de recente publicaties over de stralingsrisico's van draadloze netwerken heeft de Stichting Draadloos Groningen, samen met de GGD en het Antennebureau antwoorden geformuleerd op de meest gestelde vragen over stralingsrisico's. Deze FAQ (Frequently Asked Questions) worden op de website van de stichting Draadloos Groningen geplaatst.

Het Europees Parlement (EP) heeft op 4 september 2008 een motie aangenomen die de huidige normen voor maximaal toelaatbare stralingsniveau verwierp als zijnde verouderd en niet representatief. Klopt dit? Het EP heeft in september 2008 een mid term review van de Europese Milieu en Gezondheids Plan 2004-2010 besproken. Twee van de in totaal 36 punten uit deze review betreffen regelgeving voor de normering van stralingsniveaus. In het eerste punt wordt geconstateerd dat huidige regelgeving aan heroverweging toe is en in het tweede punt wordt de Europese Commissie opgeroepen nieuwe regelgeving vast te stellen. De regelgeving op zich is hiermee niet verworpen. Conclusie: de Europese regelgeving is niet verworpen en nog steeds geldig. Het is zeker mogelijk dat de normen neerwaarts worden bijgesteld, maar gangbare WIFI netwerken zullen ver onder de norm blijven.

Opmerking Sandalfon:

"de normen" zijn zoals u uit de onderstaande stukken zelf kunt opmaken wel degelijk verworpen als verouderd. Stichting Draadloos Groningen mist hier de hele pointe van de zaak. Het gaat er waar de gezondheid en levens van mensen in het geding zijn uiteraard helemaal niet om binnen welke officiële constructie normen wel of niet verworpen worden.

Het gaat er om dat er op basis van zeer degelijk wetenschappelijk onderzoek een nieuwe teneur is ontstaan binnen Europese toppolitici die rigoureuze aanscherping van de oude normen noodzakelijk acht om een toekomstige catastrofe te voorkomen. En dit is niet te ontkennen en moet de gemeente Groningen of haar stichting in dezen gewoon eerlijk en objectief naar het Groningse publiek toe communiceren. Stichting Draadloos Groningen kiest in plaats daarvan bewust voor een soortement autistische pr-strategie waarmee ze zich als puntje bij paaltje komt alleen maar als een onbetrouwbaar clubje neerzet dat het eigen hobbyïsme boven het belang van de burger stelt.

Dat de GGD Groningen zich met dit soort onzin voor het karretje laat spannen is schandalig, dom en heel begrijpelijk omdat ze al met zich laat sollen door het gemeentebestuur sinds de UMTS-masten in 2005 werden uitgerold en meteen de eerste klachten volgden die moesten worden afgewimpeld. Kortom de GGD had al jaren vieze handen.

Het Antennebureau wordt op www.stopumts.nl volledig gefileerd door een deskundige die alle leugens die dit EZ-propagandakantoor verspreidt uiteenrafelt in de tekst 'Antennebureau liegt dat het barst.'

Het is verder helemaal niet de taak van de met ons belastinggeld betaalde als betrouwbare en integere waakhond over de volksgezondheid bedoelde GGD om met bureaus als het Antennebureau de uitrol van stralingsbronnen te ondersteunen door het belastinggeld van de burger te investeren in valse voorlichting met gezondheidsschade of zelfs de dood tot gevolg.

De Europese stukken over straling en volksgezondheid en de nieuwe koers van democratisch gekozen politici en het hoogste Europese milieuadviesorgaan de European Environmental Agency (EEA)

1 - Stellingname van het European Environmental Agency tegen WLAN. Vergelijking met WLAN met asbest, nicotine en loodbenzine (september 2007)

EU-Agentschap vergelijkt straling met asbest - EEA eist maatregelen tegen elektromagnetische straling - bron: Pressetext Oostenrijk

Kinderen zijn bijzonder gevoelig voor negatieve uitwerkingen

London (pte/17.09.2007/06:20) De European Environmental Agency waarschuwt na de publicatie van een wetenschappelijk bericht nadrukkelijk voor de gevaren van

elektromagnetische straling, die bijvoorbeeld van WLAN-netwerken of mobiele telefoons en hun zendmasten afkomstig is. Deze straling zou een crisis in werking kunnen zetten zoals die door de ontdekking van de gevaren van asbest, nicotine en loodbenzine ontstond. Het bericht is afkomstig van de BioInitiative Werkgroep, bestaande uit zowel gerenommeerde wetenschappers als gezondheids-, en openbaar beleidsexperts, bericht de krant The Independent. De BioInitiative Werkgroep heeft vastgesteld dat de maatregelen tegen elektromagnetische straling veel te nalatig zijn. Daarbij komt nog een actueel Brits onderzoeksrapport tot de conclusie dat niet uitgesloten kan worden dat het gebruik van mobiele telefoons kankerverwekkend is. "De actuele research en de analyses van langetermijneffecten van straling van de mobile telecommunicatie laten zien dat het verstandig van de gezondheidsautoriteiten was om voor alle kwetsbare groepen als kinderen, maatregelen te treffen hen minder sterk aan deze straling bloot te stellen", verklaart Jacqueline McGlade, Executive Director van de EEA. Het EU-agentschap wil de EU-regeringen nu ertoe bewegen, preventieve maatregelen te treffen met betrekking tot deze snel uitbreidende nieuwe technologie. De Duitse regering raadt al af draadloos internet en mobiele telefoons te gebruiken. Door de snelle verbreiding van elektromagnetische straling ontstonden dusdanig veel nieuwe bronnen voor elektromagnetische velden dat wij vaak in samengebalde vorm [overlappendevelden - BA] aan deze straling blootstaan. Het wetenschappelijk bericht eist een verandering van de wijze waarop we zulke technologieën accepteren, testen en gebruiken om gezondheidsproblemen van wereldschaal te voorkomen.

2 - Europarlement wil nieuwe normen voor straling Uitgegeven: 4 september 2008 16:30 Bron: ANP, gepubliceerd in Dagblad Trouw: De Verdieping, 4 sept. 2008 BRUSSEL -

De Europese limieten voor elektromagnetische straling door gsm's, bluetooth, wifi en andere zaken moeten nodig worden bijgesteld, stelde het Europees Parlement donderdag in een rapport. De normen dateren uit 1999. Ze zijn inmiddels achterhaald door nieuwe technologieën zoals krachtig draadloos internet, aldus het rapport van het Belgische Europarlementslid Frédérique Ries. Het parlement wil de normen dringend herzien. "Anders riskeren we dat consumenten onnodige gevaren lopen", zei Ries. "Een groeiend aantal studies toont dat herhaalde blootstelling aan elektromagnetische stralen kan leiden tot gevaar voor kanker, Alzheimer, slaap- en psychologische problemen." België, Italië en Oostenrijk hebben inmiddels strengere normen dan de EUlimieten, aldus het Europarlementslid. Zie ook: "522 Europarlementariërs stemden voor, 16 tegen": www.europarl.europa.eu/news/expert/infopress_page/064-36137-245-09-36-911-20080903IPR36136-01-09-2008-2008-false/default_de.htm .

'Raad negeert besluit Europees Parlement'

Met de aanleg van een draadloos netwerk voor telecommunicatie in de stad negeert de gemeenteraad een resolutie die in september vorig jaar is aangenomen door het Europees parlement. Dat schrijft stichting Stralingsvrij Kind in een e-mail aan de media en politiek. In de resolutie wordt aangedrongen op strengere eisen ten aanzien van elektromagnetische straling, met name voor kwetsbare groepen. Onlangs heeft Stralingsvrij Kind ingesproken tijdens een Groningse raadsvergadering. Daarbij gaf het college van B en W aan, zich te baseren op landelijke normen, zoals vastgesteld door onder andere de Gezondheidsraad.

3 -Erkenning van de wetenschappelijke en publieke bezorgdheid over straling door Commissie Elektromagnetische Velden van het Europees Parlement (11 maart 2009)

ELEKTROMAGNETISCHE STRALING (emv) Met overweldigende meerderheid (43-1) heeft de Commissie Elektromagnetische Velden van het Europees Parlement in een resolutie de groeiende bezorgdheid erkend van publiek en wetenschap over de gezondheidsrisico's van elektromagnetische straling.

De EMV-Commissie van Europees Parlement onderkent de groeiende bezorgdheid over gezondheidsrisico's m.b.t. blootstelling aan elektromagnetische straling/velden. Met een overweldigende meerderheid van 43 tegen 1 heeft de Commissie Elektromagnetische Velden van het Europees Parlement in een resolutie de groeiende bezorgdheid erkend welke leeft bij het publiek en wetenschap t.a.v. gezondheidsrisico's van elektromagnetische velden en vastgelegd in een Ontwerp-Resolutie van het Europees Parlement luidende: Zorgen over de Gezondheid Verbonden aan Elektromagnetische Gebieden.

4 - Resolutie van het Europees Parlement van 2 april 2009 over gezondheidsrisico's in verband met elektromagnetische velden (2008/2211(INI))

Het Europees Parlement

- de artikelen 137, 152 en 174 van het EG-Verdrag, die gericht zijn op een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu, alsmede van de gezondheid en de veiligheid van werknemers,

- gezien Aanbeveling 1999/519/EG van de Raad van 12 juli 1999 betreffende de beperking van de blootstelling van de bevolking aan elektromagnetische velden van 0 Hz - 300 GHz en het verslag van de Commissie van 1 september 2008 over de uitvoering van deze aanbeveling (COM(2008)0532),

- gezien Richtlijn 2004/40/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de minimumvoorschriften inzake gezondheid en veiligheid met betrekking tot de blootstelling van werknemers aan de risico's van fysische agentia (elektromagnetische velden),

- gezien Richtlijn 1999/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 1999 betreffende radioapparatuur en telecommunicatie-eindapparatuur en de wederzijdse erkenning van hun conformiteit en gelet op de desbetreffende geharmoniseerde veiligheidsnormen voor mobiele telefoons en basisstations,

- gezien Richtlijn 2006/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke voorschriften der lidstaten inzake elektrisch materiaal bestemd voor gebruik binnen bepaalde spanningsgrenzen,

- onder verwijzing naar zijn resolutie van 4 september 2008 over de tussentijdse evaluatie van het Europese actieplan voor milieu en gezondheid 2004-2010,

- onder verwijzing naar zijn resolutie van 10 maart 1999 over het voorstel voor een aanbeveling van de Raad betreffende de beperking van de blootstelling van de bevolking aan elektromagnetische velden van 0 Hz - 300 GHz ,

- gelet op artikel 45 van zijn Reglement,

- gelet op het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid (A6-0089/2009),

A. overwegende dat elektromagnetische velden (EMV's) van nature in het milieu voorkomen en derhalve altijd aanwezig zijn geweest op aarde, zij het dat de milieublootstelling aan door de mens vervaardigde EMV-bronnen in de afgelopen decennia gestaag is toegenomen door de vraag naar elektriciteit, steeds geavanceerdere draadloze technologieën en maatschappelijke veranderingen, waardoor elke burger momenteel blootgesteld is aan een complexe combinatie van elektrische en magnetische velden met uiteenlopende frequenties, zowel thuis als op de werkvloer,

B. overwegende dat de technologie van draadloze apparaten (mobiele telefoon, Wifi-Wimax-Bluetooth, DECT-telefoon met een vast basisstation) EMV's uitzendt die negatieve gevolgen kunnen hebben voor de menselijke gezondheid,

C. overwegende dat de meeste Europese burgers, met name jongeren van 10 tot 20 jaar, hun mobiele telefoon gebruiken als een functioneel gebruiksvoorwerp en als modeaccessoire, maar dat er onzekerheid blijft heersen over de mogelijke gezondheidsrisico's, met name voor jongeren, bij wie de hersenen nog in ontwikkeling zijn,

D. overwegende dat de controverse in wetenschappelijke kringen over de mogelijke gezondheidsrisico's van EMV's is toegenomen sinds in Aanbeveling 1999/519/EG van 12

juli 1999 limieten zijn vastgelegd voor de blootstelling van de bevolking aan EMV's (0 Hz tot 300 GHz),

E. overwegende dat het gebrek aan formele conclusies van de wetenschappelijke wereld een aantal nationale of regionale overheden, in ten minste negen lidstaten van de Europese Unie alsook in China, Zwitserland en Rusland, er niet van weerhouden heeft zogenaamde preventieve en dus lagere blootstellingslimieten vast te leggen dan de limieten die voorgestaan worden door de Commissie en diens onafhankelijke wetenschappelijke comité, het Wetenschappelijk comité voor nieuwe gezondheidsrisico's,

F. overwegende dat maatregelen om de blootstelling van de bevolking aan EMV's te beperken, moeten worden afgewogen tegen verbeteringen van de levenskwaliteit op het vlak van veiligheid en beveiliging geboden door toestellen die elektromagnetische straling teweegbrengen,

G. overwegende dat de conclusies van het epidemiologische onderzoek Interphone, een even belangwekkend als omstreden wetenschappelijk project dat door de Unie gefinancierd wordt ter hoogte van 3 800 000 EUR, in eerste instantie in het kader van het vijfde OTO-kaderprogramma, sinds 2006 op zich laten wachten,

H. overwegende nochtans dat over sommige inzichten unanimiteit lijkt te heersen, met name als het gaat om het variabele karakter, al naar gelang de persoon, van de reacties op een blootstelling aan microgolven, de noodzaak om eerst blootstellingstests op ware grootte uit te voeren om na te gaan wat de niet-thermische effecten van radiofrequentievelden (RFV's) zijn en de bijzondere kwetsbaarheid van kinderen bij blootstelling aan EMV's,

I. overwegende dat de Unie blootstellingslimieten heeft vastgesteld om werknemers te beschermen tegen de effecten van EMV's; overwegende dat dergelijke maatregelen op grond van het voorzorgbeginsel ook moeten worden genomen ten behoeve van de betrokken bevolkingsgroepen, zoals bewoners en consumenten,

J. overwegende dat de speciale Eurobarometer-enquête over EMV's (nr. 272a van juni 2007) uitwijst dat een meerderheid van de burgers vindt dat de overheid hen onvoldoende informeert over de maatregelen die worden genomen om hen tegen EMV's te beschermen,

K. overwegende dat onderzoek naar intermediaire en extreem lage frequenties moet worden voortgezet om conclusies te kunnen trekken over de effecten die zij hebben op de gezondheid,

L. overwegende dat het gebruik van beeldvorming door magnetische resonantie (MRI) niet in het gedrang mag komen door Richtlijn 2004/40/EG, aangezien MRI-technologie een van de belangrijkste instrumenten is bij het onderzoek naar en het diagnosticeren en behandelen van mogelijk levensbedreigende ziektes voor patiënten in Europa,

M. overwegende dat de veiligheidsnorm IEC/EN 60601-2-33 grenswaarden bevat voor EMV's, die zijn vastgesteld om elke vorm van schade aan patiënten en werknemers uit te sluiten,

1. dringt er bij de Commissie op aan de wetenschappelijke basis en de toereikendheid van de limieten voor blootstelling aan EMV's die zijn vastgelegd in Aanbeveling 1999/519/EG, te herzien en hierover verslag uit te brengen aan het Parlement; vraagt dat de herziening door het Wetenschappelijk comité voor nieuwe gezondheidsrisico's wordt uitgevoerd;

2. vraagt dat bij het beoordelen van mogelijke gevolgen van elektromagnetische straling voor de gezondheid in het bijzonder rekening wordt gehouden met biologische effecten, te meer omdat diverse studies hebben aangetoond dat de laagste niveaus de schadelijkste gevolgen veroorzaken; roept op tot actief onderzoek om mogelijke gezondheidsproblemen tegen te gaan, met name door oplossingen te ontwikkelen die de puls-, en amplitudemodulatie van de voor transmissie gebruikte frequenties opheffen of beperken;

3. benadrukt dat het parallel aan of als alternatief voor een wijziging van de Europese EMV-normen een goede zaak zou zijn wanneer de Commissie samen met deskundigen uit de lidstaten en de betreffende bedrijfstakken (elektriciteitsmaatschappijen, telefoonoperators en fabrikanten van elektrische apparaten, waaronder mobiele telefoons), een handboek zou opstellen over de beschikbare, efficiënte technologische mogelijkheden om de blootstelling aan EMV's te beperken;

4. stelt dat de betrokken bedrijven en infrastructuurbeheerders alsook de bevoegde autoriteiten nu reeds invloed kunnen uitoefenen op bepaalde factoren zoals het vaststellen van voorschriften betreffende de afstand tussen de betreffende locatie en de stralingsbronnen, de hoogte van de locatie vergeleken met de hoogte van de zendmast en de richting van straling uitzendende antennes ten opzichte van woonwijken, en dat zij dit uiteraard zouden moeten doen om de bevolkingsgroepen die in de nabijheid van dergelijke apparatuur wonen gerust te stellen en beter te beschermen; verzoekt om een optimale plaatsing van zendmasten en -toestellen en verzoekt eveneens om een gedeeld gebruik van deze zendmasten en -toestellen door verschillende aanbieders, met als doel de verbreiding van slecht geplaatste zendmasten en -toestellen te beperken; verzoekt de Commissie en de lidstaten passende richtsnoeren op te stellen;

5. verzoekt de lidstaten en de plaatselijke en regionale overheden een enkelvoudig vergunningensysteem op te zetten voor de plaatsing van antennes en transponders, en in de stedelijke ontwikkelingsplannen een streekplan op te nemen voor de spreiding van de antennes;

6. spoort de overheidsdiensten die verantwoordelijk zijn voor de plaatsing van masten voor mobiele telefonie, ertoe aan om samen met aanbieders van mobiele telefoniediensten tot overeenkomsten te komen inzake het delen van de infrastructuur, met als doel het aantal zendmasten en de blootstelling van de bevolking aan EMV's te beperken;

7. erkent dat aanbieders van mobiele communicatie-, en andere draadloze technologieën die EMV's uitzenden, inspanningen leveren om milieuschade te voorkomen, en met name om klimaatverandering tegen te gaan;

8. is van mening dat, gezien het toenemende aantal gerechtelijke procedures en het groeiende aantal verbodsmaatregelen van overheidswege betreffende de installatie van nieuwe EMV-uitzendapparatuur, het in ieders belang is oplossingen te vinden die berusten op een dialoog tussen bedrijfsleven, overheid, militaire autoriteiten en belangenverenigingen van omwonenden over de criteria die worden gehanteerd bij het aanbrengen van nieuwe gsm-antennes of hoogspanningsleidingen, en er op zijn minst op toe te zien dat scholen, crèches, rusthuizen en zorginstellingen zich op een specifieke, op basis van wetenschappelijke criteria vastgestelde afstand van dit soort apparatuur bevinden;

9. verzoekt de lidstaten om in samenwerking met dienstverleners uit de sector blootstellingsoverzichten op te stellen voor het publiek met gegevens over hoogspanningskabels, radiofrequenties en microgolven, met name golven van telecommunicatiemasten, radiosystemen en telefoonantennes; vraagt dat deze gegevens

op het internet worden geplaatst, zodat het publiek ze gemakkelijk kan raadplegen, en via de media worden verspreid;

10. stelt voor dat de Commissie onderzoekt of fondsen van de trans-Europese energienetwerken kunnen worden gebruikt voor het bestuderen van de effecten van EMV's op extreem lage frequenties en met name op distributielijnen van elektriciteit;

11. roept de Commissie ertoe op om tijdens de zittingsperiode 2009-2014 een ambitieus programma op te zetten voor het meten van de elektromagnetische biocompatibiliteit tussen kunstmatig opgewekte straling en straling die op natuurlijke wijze wordt uitgezonden door het menselijke lichaam, aan de hand waarvan op termijn kan worden vastgesteld of microgolven ongewenste gevolgen hebben voor de menselijke gezondheid;

12. verzoekt de Commissie een jaarlijks rapport op te stellen over het niveau van elektromagnetische straling in de EU, de bronnen van deze straling en de maatregelen die door de EU worden genomen om de volksgezondheid en het milieu beter te beschermen;

13. verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat Richtlijn 2004/40/EG versneld ten uitvoer wordt gelegd, zodat werknemers daadwerkelijk worden beschermd tegen EMV's, naar analogie met twee andere communautaire teksten die werknemers reeds beschermen tegen lawaai en trillingen, en krachtens artikel 1 van die richtlijn een uitzondering te maken voor MRI;

14. betreurt dat de publicatie van de conclusies van het internationale epidemiologische onderzoek Interphone, dat tot doel heeft na te gaan of er een verband bestaat tussen het gebruik van mobiele telefoons en bepaalde vormen van kanker, met name tumoren aan de hersenen, aan de gehoorzenuw en de oorspeekselklier, sinds 2006 op zich laat wachten;

15. benadrukt in dit verband de oproep tot voorzichtigheid door de coördinatrice van het Interphone-project, Elisabeth Cardis, die op basis van de huidige kennis adviseert om voor wat kinderen betreft de mobiele telefoon binnen verantwoorde grenzen te gebruiken en de voorkeur te geven aan de vaste telefoon;

16. is hoe dan ook van mening dat de Commissie, die in aanzienlijke mate heeft bijgedragen tot de financiering van deze wereldwijde studie, tot taak heeft de verantwoordelijken voor het project te vragen waarom de publicatie van uiteindelijke resultaten uitblijft, en het Parlement en de lidstaten onmiddellijk op de hoogte te brengen indien ze hierop antwoord krijgt;

17. adviseert de Commissie tevens, ten behoeve van een doeltreffend algemeen beleid en begrotingsbeleid, om een deel van de financiële bijdrage van de Gemeenschap voor studies betreffende EMV's aan te wenden voor een grootschalige campagne om Europese jongeren bewust te maken van de goede praktijken bij het gebruik van de mobiele telefoon, zoals handsfreetoestellen gebruiken, oproepen kort houden, telefoons uitschakelen wanneer ze niet worden gebruikt (zoals in de klas), en telefoons gebruiken in gebieden met goede ontvangst;

18. is van mening dat dergelijke campagnes jonge Europeanen ook bewust moeten maken van de gezondheidsrisico's van huishoudelijke apparaten en van het feit dat het beter is dergelijke toestellen uit te schakelen dan ze in de stand-by-stand te laten staan;

19. verzoekt de Commissie en de lidstaten meer geld beschikbaar te stellen voor onderzoek en ontwikkeling (O&O), met als doel de mogelijke schadelijke gevolgen op lange termijn van radiofrequenties van mobiele telefonie te beoordelen; vraagt eveneens

om een verhoging van het aantal openbare oproepen voor onderzoeksvorstellen met betrekking tot de negatieve gevolgen van blootstelling aan verschillende bronnen van EMV's, met name wat kinderen betreft;

20. stelt voor de Europese Adviesgroep inzake de ethiek van wetenschappen en nieuwe technologieën een bijkomende taak te geven, namelijk de evaluatie van de wetenschappelijke integriteit, teneinde de Commissie te helpen eventuele risicosituaties, belangenconflicten of zelfs gevallen van fraude te voorkomen die zich zouden kunnen voordoen in een klimaat van toenemende concurrentie tussen wetenschappers;

21. roept de Commissie op, met het oog op de ongerustheid onder de bevolking in talloze lidstaten, samen te werken met alle belanghebbenden, zoals nationale deskundigen, niet-gouvernementele organisaties en bedrijfstakken, om de beschikbaarheid van en de toegang tot actuele en voor leken begrijpelijke informatie over draadloze technologie en beschermingsnormen te verbeteren;

22. verzoekt de Internationale Commissie voor bescherming tegen niet-ioniserende straling en de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) om meer transparantie en een grotere bereidwilligheid tot dialogeren met alle belanghebbenden bij het vaststellen van normen;

23. bekritiseert bepaalde uiterst agressieve marketingcampagnes van telefoonaanbieders rond de feestdagen en andere bijzondere gelegenheden, zoals de verkoop van mobiele telefoons die uitsluitend voor kinderen bestemd zijn of "gratis belminuten" voor tieners;

24. stelt voor dat de Unie bij haar beleid ten aanzien van de binnenluchtkwaliteit ook rekening houdt met het onderzoek naar "draadloze" huishoudelijke apparaten, zoals Wifi voor Internettoegang en de digitale draadloze telefoon (DECT-telefoon), die de afgelopen jaren op grote schaal worden gebruikt in openbare gelegenheden en woningen, waardoor burgers voortdurend blootgesteld worden aan microgolven;

25. eist, met het oog op een voortdurende verbetering van de consumentenvoorlichting, dat de technische normen van het Europees comité voor elektrotechnische normalisatie (CENELEC) worden aangepast met als doel een verplichting inzake de etikettering van de stralingssterkte in te voeren en ervoor te zorgen dat op elk "draadloos" apparaat wordt vermeld dat het microgolven uitzendt;

26. roept de Raad en de Commissie op om samen met de lidstaten en het comité van de Regio's te ijveren voor de totstandbrenging van één enkele norm om de blootstelling van omwonenden bij uitbreiding van het netwerk van elektrische hoogspanningsleidingen tot een minimum te beperken;

27. is buitengewoon bezorgd over het feit dat verzekeringsmaatschappijen de dekking van risico's die verband houden met EMV's steeds vaker buiten de WA-polissen houden, waaruit op te maken valt dat de Europese verzekeraars hun interpretatie van het voorzorgsbeginsel reeds in de praktijk brengen;

28. verzoekt de lidstaten het voorbeeld van Zweden te volgen en mensen die lijden aan elektromagnetische overgevoeligheid, te erkennen als personen met een handicap, zodat zij passende bescherming en gelijke kansen krijgen;

29. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de lidstaten, het Comité van de Regio's en de WHO.

III. EMF BLOOTSTELLING EN BELEIDVOLLE PLANNING VOOR DE VOLKSGEZONDHEID

- Het wetenschappelijk bewijs is voldoende aanwezig om regelgeving te rechtvaardigen voor ELF, en het is substantieel genoeg om preventieve maatregelen te treffen voor RF
- De bewijsstandaard om het opkomend wetenschappelijk bewijs te beoordelen, die nodig is om actie te kunnen ondernemen, moet zich proportioneel verhouden tot gezondheid en welzijn.
- De blootstelling is wijd verbreid.
- Breed geaccepteerde standaardnormen om de wetenschap te beoordelen zijn gebruikt voor deze inschatting.

5 - Aansluitend: Europees Parlement met tussenevaluatie Europees actieplan voor milieu en gezondheid over de opkomende dreiging van de elektromagnetische velden (3 april 2009)

Tussentijdse evaluatie van het Europees actieplan voor milieu en gezondheid 2004-2010 De opkomende dreiging van de elektromagnetische velden

De laatste keer dat het Parlement zich heeft beziggehouden met deze kwestie was in 1999, toen draadloze lokale netwerken met hoge snelheid als Wi-Fi of Wimax nog maar pas hun opmars maakten in Europa en de Europese gezinnen nog niet volledig omgeven waren door een overvloed aan elektronische apparaten en verschillende systemen voor draadloze telefonie. Indien de technische vooruitgang niet in goede banen geleid wordt, kan het gebeuren dat er bepaalde gezondheidsrisico's mee verbonden zijn. Dat is precies wat er gebeurd is met de elektromagnetische golven, waarvan de blootstellinglimieten voor de bevolking dateren van 1999 en dus a fortiori geen gelijke tred hebben gehouden met de technologische ontwikkelingen. De rapporteur weet pertinent zeker dat de radiogolven al meer dan 20 jaar centraal staan in controversiële debatten en dat er nog altijd een zekere graad van wetenschappelijke onzekerheid is. Hij vindt het evenwel belangrijk rekening te houden met het meest volledige document dat tot nog toe is opgesteld: het rapport Bio-Initiative, van de hand van gerenommeerde Amerikaanse en Europese wetenschappers. Dit rapport maakt een synthese van meer dan 1.500 studies over de gevolgen van elektromagnetische velden voor de gezondheid van de mens. In de conclusies van het rapport wordt gesteld dat chronische en/of te hoge blootstelling aan elektromagnetische golven kan leiden tot kanker (in het bijzonder leukemie bij kinderen), de ziekte van Alzheimer, zenuw- en slaapstoornissen. Het is op basis van deze studie dat het Europees Milieuagentschap in september 2007 de 27 lidstaten heeft aanbevolen maatregelen te nemen om de bevolking beter te beschermen. De rapporteur sluit zich aan bij deze waarschuwing en is van mening dat de Europese Unie meer en beter moet presteren op het gebied van gezondheid en milieu! HvJEG, 23 september 2003, Commissie tegen Denemarken, zaak C-192/01- HvJEG, 7 september 2004, zaak C-127/02. Verslag-Tamino A4-0101-99.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE Het voorzorgsbeginsel: noch nultolerantie, noch nultoepassing De rapporteur stelt helaas vast dat dit beschavingsbeginsel, dat nochtans sinds 1992 is opgenomen in artikel 174-2 van het EU-Verdrag, vaak wordt afgekondigd, soms wordt misbruikt en nagenoeg nooit wordt toegepast. Met uitzondering van het algemeen bekende door de Raad en het Parlement in juni 2005 ingestelde verbod op het gebruik van zes chemische stoffen uit de familie van de ftalaten in kinderspeelgoed, is het voorzorgsbeginsel niet toegepast in de recente Gemeenschapswetgeving. Bovendien is het definitieve verbod op deze CMR's in deze specifieke toepassing er pas gekomen na een homerische strijd van meer dan 10 jaar. Daarom vraagt de rapporteur zich af wat het nut is van de dermate dwingende criteria voor de toepassing van het voorzorgsbeginsel die de Commissie in haar mededeling van

2 februari 2000 heeft vastgelegd. Alles lijkt in het werk gesteld te zijn om het voorzorgsbeginsel ontoepasbaar te maken door een ingewikkelde, hiërarchische en eindeloze procedure: van de afhankelijkheid van de risico-evaluatie en het risicobeheer, tot de studie van de diverse overwogen maatregelen, over de vaststelling in iedere fase van de omvang van de wetenschappelijke onzekerheid en het opstellen van een kosten-batenanalyse. Deze vaststelling brengt de rapporteur ertoe in punt 7 van de resolutie een volledig herziening van de mededeling van 2 februari 2000 voor te stellen om het voorzorgsbeginsel leefbaar te maken. Dit voorstel is overigens gesteund op de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, dat herhaaldelijk heeft gepreciseerd dat de inhoud en de draagwijdte van het beginsel in het Gemeenschapsrecht een van de grondslagen is van het beschermingsbeleid dat de Gemeenschap voert op het gebied van milieu en gezondheid.

Resolutie van het Europees Parlement van 4 september 2008 over de tussentijdse evaluatie van het Europees actieplan voor milieu en gezondheid 2004-2010 (2007/2252(INI))

..// 21. is diep onder de indruk van het internationale rapport Bio-Initiative over elektromag-netische velden, dat een synthese is van meer dan 1 500 studies ter zake en waarin in de conclusies gewezen wordt op de gezondheidsgevaaren van de stralingen van mobiele telefonie, zoals gsm's, UMTS-Wifi-Wimax-Bluetooth en draagbare telefoons met een vast basisstation (DECTtelefoons); 22. stelt vast dat de limieten voor blootstelling van de bevolking aan elektromagnetische velden verouderd zijn, aangezien ze niet meer aangepast zijn sinds Aanbeveling 1999/519/EG van de Raad van 12 juli 1999 betreffende de beperking van blootstelling van de bevolking aan elektromagnetische velden van 0 Hz tot 300 GHz, dat in deze limieten uiteraard geen rekening is gehouden met de ontwikkeling van de informatie- en communicatietechnologieën noch met de aanbevelingen van het Europees Milieuagentschap of de strengere emissienormen die bijvoorbeeld in België, Italië en Oostenrijk zijn opgelegd, en dat er niets is ondernomen voor kwetsbare groepen zoals zwangere vrouwen, pasgeboren baby's en kinderen; 23. verzoekt de Raad bijgevolg zijn Aanbeveling 1999/519/EG te wijzigen om rekening te houden met de beste werkmethoden van de lidstaten en aldus de strengste blootstellingsnormen vast te leggen voor alle apparaten die elektromagnetsiche golven uitzenden in het frequentiebereik 0,1 MHz - 300 GHz;

[N.b. Correctie: Het BioInitiative Report was niet gebaseerd op 1500, maar zelfs op 2000 onderzoeken.]

6 - Drie leden van het Europees Parlement komen met een proclamatie over risico's draadloze technologie (16 april 2009)

De CDA Europarlementariër Van Nistelrooij heeft het schitterende initiatief van het Europees Parlement tot rigoureuze voorzorgsmaatregelen te komen tegen straling ook van de ongebreideld oprukkende nieuwe technologieën als Wi-Fi, WiMAX etc. verpest door via een clause uitgerekend de ICNIRP-kloon en industrieel gelieerde SCENHIR te laten oordelen of strengere maatregelen nodig zijn. En in het verleden vond SCENHIR dat niet echt nodig, dus we hoeven daar weinig van te verwachten. Maar sommige parlementariërs als Elizabeth Lynne, Kathy Sinnott en Carl Schlyter laten zich niet kisten en gaan stug door en komen op 16 april met 'Declaratie no. 47/2009 over de risico's van blootstelling aan elektromagnetische velden voortkomend uit draadloze technologie'

Hierin brengen ze naar voren dat er grote bezorgdheid is onder de bevolking over

blootstelling aan elektromagnetische velden, als ook bewijs voor biologische effecten van straling onder de huidige blootstellingsnormen. En verder vragen ze om aandacht voor de volgende vijf actiepunten punten:

1 De Europese Commissie en lidstaten worden opgeroepen verder onderzoek te doen zodat lidstaten tot wetgeving kunnen komen op betrouwbare basis. 2 De Lidstaten worden opgeroepen de veiligheidsnorm van Lichtenstein over te nemen. Deze bedraagt voor belasting van zendmasten 0,6 V/m op locaties waar woningen, scholen en werkplaatsen zijn. Dat is heel wat anders dus dan de 61V/m van het ICNIRP en de Gezondheidsraad. Deze norm van Lichtenstein komt omgerekend neer op ongeveer 0,1 $\mu\text{Watt}/\text{cm}^2$. Dat is nog lang niet de Dr. Neil Cherry Norm van 0,001 $\mu\text{Watt}/\text{cm}^2$, maar beter een half ei dan een lege dop. 3 De Lidstaten worden opgeroepen de bevolking voor te lichten over de mogelijke gezondheidsrisico's van blootstelling aan elektromagnetische straling. (Hiermee zouden ze dus een schokgolf veroorzaken). 4 Ze doen een oproep voor onafhankelijk onderzoek naar de in Zweden al erkende elektrohypersensitiviteit. 5 Ze roepen de Europese Commissie en lidstaten op om data/communicatietechnologie via bedrading te promoten in plaats van de draadloze datacommunicatie via microgolven.